

टिळक महाराष्ट्र विद्यापीठ, पुणे

संस्कृत विशारद (बी.ए.) – बहिःस्थ

परीक्षा : मे – २०२५

सत्र २ रे

विषय: संस्कृतभाषाकौशल-२ (23E426)

दिनांक : १६/०५/२०२५

गुण : १००

वेळ : स. १०.०० ते १.००

सूचना : सर्व प्रश्न अनिवार्य

प्र.१. अ) सुभाषितानाम् अर्थ माध्यमभाषया लिखत।(५तः४) (२०)

१. तव करकमलस्थां स्फाटिकीमक्षमालां नखकिरणविभिन्नां दाडिमीबीजबुद्ध्या ।
प्रतिकलमनुकर्षन्येन कीरो निषिद्धः स भवतु मम भूत्यै वाणि ते मन्दहासः ॥
२. अग्निः काष्ठाज्जायते मथ्यमानाद्भूमिस्तोयं खन्यमाना ददाति ।
सोत्साहानां नास्त्यसाध्यं नराणां मार्गारब्धाः सर्वयत्नाः फलन्ति ॥
३. आनन्दताण्डवपुरे द्रविडस्य गेहे चित्रं वसिष्ठवनितासममज्यपात्रम् ।
विद्युल्लतेव परिनृत्यति तत्र दर्वी धारां विलोकयति योगबलेन सिद्धः ॥
४. एक एव खगो मानी वने वसति चातकः ।
पिपासितो वा म्रियते याचते वा पुरन्दरम् ॥
५. हे हेरम्ब किमम्ब रोदिषि कथं कर्णौ लुठत्यग्निभूः किं ते स्कन्द विचेष्टितं मम पुरा सङ्ख्या कृता चक्षुषाम् ।
नैतत्तेऽप्युचितं गजास्य चरितं नासां मिमीतेऽम्ब मे तावेवं सहसा विलोक्य हसितव्यग्रा शिवा पातु वः॥

आ) एकं निबन्धं संस्कृतेन लिखत।(३तः१) (१०)

१. कविकुलगुरुः कालिदासः २. सत्पुरुषाणां जन्मभूमिः-महाराष्ट्रम् ३. महाविद्यालयीनं जीवनम्

प्र.२. अ) कथाम् उचितशब्दैः पूरयत। (१०)

अस्ति ----- फुल्लोत्पलनाम सरः । तत्र सङ्कटविकटनामकौ ----- निवसतः । कम्बुग्रीवनामा
----- मित्रम् एकः कूर्मः अपि तत्रैव प्रतिवसति स्म । अथ एकदा धीवराः तत्र आगच्छन् अकथयन्
च वयं श्वः मत्स्यकूर्मादीन् ----- । एतत् ----- कूर्मः अवदत् मित्रे! किं युवाभ्यां धीवराणां
वार्ता ----? अधुना किम् ----- करोमि? हंसौ अवदताम् ----- यद् उचितं तत्कर्तव्यम् ।
कूर्मः अवदत्, मैवम् । तद् यथाऽहम् ----- हृदं गच्छामि तथा कुरुतम् । हंसौ अवदताम्, आवां किं
करवाव? कूर्मः अवदत्, अहं भवद्भ्यां सह आकाशमार्गेण ----- गन्तुम् इच्छामि ।
(मञ्जूषा- प्रातः, मगधदेशे, अन्यत्र, तयोः, श्रुत्वा, अन्यं, हंसौ, श्रुता, मारयिष्यामः, अहं)

आ) संवादम् उचितशब्दैः पूरयत। (१०)

हरिः -----, कः अयं खगः पञ्जरे तिष्ठति? न असौ----- । न वा मयूरः ।
रामः अरे, कथं न ----- एनम्? अयं शुकः । अस्य ----- ताम्रं वर्तते । पक्षौ हरितौ । मनोहरा
च कण्ठरेखा । तथा च असौ मनुष्यवत् ----- ।
हरिः यदि एवं, तर्हि तम् एव अहं पृच्छामि । (----- प्रति) शुक, किं तव नामधेयम्?
शुकः -----, वैशम्पायन इति मम नामधेयम् ।
हरिः शोभनम् । हे वैशम्पायन, किमर्थं केन च त्वं ----- बद्धः?
शुकः -----, सुन्दरं मे रूपम् । मधुरं चाहं ----- । संस्कृतसुभाषितान्यपि पठामि । अतः रामेणाहं
बाल्ये एव बद्धः ।

(मञ्जूषा- वायसः, शुकं, चञ्चुपुटं, राम, सम्भाषते, पञ्जरे, बाल, वदामि, जानासि, हरे)

प्र.३. अ) वाच्यपरिवर्तनं कुरुत।(७तः५) (१०)

१. कृषीवलः क्षेत्रे आसायं कार्यं कृतवान् ।
२. अध्यापिका पाठान् एकाग्रतया पाठितवती ।
३. पुरातत्त्वशास्त्रज्ञाः पुरास्थलम् उत्खनितवन्तः ।
४. मशकैः जनाः दष्टाः ।
५. मया सर्वत्र ईश्वरः दृश्यते ।
६. अभियन्ता भव्यं स्थापत्यं रचयति ।
७. मयूरेण कृष्णमेघान् दृष्ट्वा नृत्यते ।

आ) अनुच्छेदं पठित्वा सूचनानुसारम् उत्तरत।

ततः कदाचिद्भोजराजः कालिदासं प्रति प्राह-सुकवे, त्वमस्माकं चरमग्रन्थं पठ।' ततः क्रुद्धो राजानं विनिन्द्य कालिदासः क्षणेन तं देशं त्यक्त्वा विलासवत्या सहैकशिलानगरं प्राप । ततः कालिदासवियोगेन शोकाकुलस्तं कालिदासं मृगयितुं राजा कापालिकवेषं धृत्वा क्रमेणैकशिलानगरं प्राप । ततः कालिदासो योगिनं दृष्ट्वा तं सामपूर्वं पप्रच्छ- 'योगिन्, कुत्र तेऽस्ति स्थितिः' इति । योगी वदति-सुकवे, अस्माकं धारानगरे वसतिः' इति । ततः कविराह-तत्र भोजः कुशली किम् ?' ततो योगी प्राह-'किं मया वक्तव्यम्' इति । ततः कविराह-तत्रातिशयवार्तास्ति चेत्सत्यं कथय' इति । तदा योगी प्राह-भोजो दिवं गतः' इति । ततः कविर्भूमौ निपत्य प्रलपति-'देव, त्वां विनास्माकं क्षणमपि भूमौ न स्थितिः । अतस्त्वत्समीपमहमागच्छामि' इति कालिदासो बहुशो विलप्य चरमश्लोकं कृतवान् ।

१) सन्धीन् विघटयत।

(०५)

१. तत्रातिशयवार्तास्ति २. कविराह ३. भोजो दिवम्
४. सहैकशिलानगरम् ५. शोकाकुलस्तम्

२) समासविग्रहं नामनिर्देशपूर्वकं कुरुत।

(१०)

१. सुकविः २. धारानगरे ३. कापालिकवेषम्
४. चरमग्रन्थम् ५. शोकाकुलः

प्र.४. अ) तालिकां पूरयत।(१२तः१०)

(१०)

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः/पुरुषः
-----	-----	जगदुः	प्रथमः
-----	-----	वस्तूनि	प्रथमा
-----	शशिभ्याम्	-----	पञ्चमी
मम-मे	-----	-----	षष्ठी
-----	-----	जानीध्वम्	मध्यमः
-----	लभेवहि	-----	उत्तमः

आ) रूपाणि लिखत।(१२तः१०)

(१०)

१. ब्रह्मा २. मया ३. स्थापयतु ४. वत्स्यामि ५. अन्यत् ६. उक्तिषु
७. विहाय ८. छेतुः ९. अग्नियन्त १०. कर्मणी ११. धीमताम् १२. कर्तव्यम्

इ) कंसगतशब्दानां योग्यरूपाणि लिखत(७तः५)

(०५)

१. पितुः इच्छा ----- (दयानन्द) नारोचत ।
२. ----- (नटनर्तक) सह ते पुनः पानम् अकुर्वन् ।
३. ----- (इदम्) प्रमदवनं शून्यम् ।
४. अहमेतत् सर्वं ----- (देवी) कथयामि ।
५. सः मूर्खः ----- (दीन) वाणीम् अवदत् ।
६. गरुडः पणीनां ----- (देश) अगच्छत् ।
७. अतिथीनां कृते सिद्धम् अन्नं ते यादवाः ----- (वानर) अयच्छन् ।
